

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sămbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Serisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Cu un dușman mai puțin.

Sibiu, 21 Ianuarie n.

Regele Nichita al Muntenegrului a înțeles foarte bine, că după ce a pierdut muntele Lovcen, întărit ca cea mai puternică fortăreață, și după ce trupele noastre au intrat în capitala țării sale, în reședința sa Cetinje, — parția e pierdută și el nu mai poate aștepta dela continuarea războiului decât numai totala nimicire a statului său, întocmai cum s'a întâmplat cu Sârbia. Dar regele Nichita al Muntenegrului nu a voit, ca țara sa se pătească aceea ce a pățit Sârbia și ca el însuși se calce în urmele colegului său Petru Carageorgevici, care pribegeste acum dintr'un loc într'altul, și de aceea într'un moment de deplină seninătate s'a decis se capituleze, să ceară pace dela comandantul trupelor noastre din Muntenegru.

Evenimentul acesta, de importanță extraordinară de mare, a fost anunțat parlamentului țării Luni, la oarele 12 și jumătate, când ministrul president, contele Tisza István, întrerupând discuția asupra proiectului de lege despre centrala băncilor, a făcut dietei comunicările următoare:

«Onorată casă! Dați-mi voie să intrerup pe un moment desbaterele onoratei case în scopul facerii unei comunicări. Onorată casă! Regele din Muntenegru și guvernul muntenegrean, apelând la bunăvoința învingătorului, au propus începerea pertractărilor de pace. Drept răspuns am stabilit, că condițiunea primordială a pertractărilor o formează necondiționata depunere a armelor. Tocmai acum am primit încunoștințarea, că Muntenegru a acceptat necondiționata depunere de arme, prin urmare, după efectuarea capitulării vom putea începe pertractările de pace. Fără a suprataxa importanța acestui fapt, cred că la tot cazul e de importanță, e îmbucurător evenimentul acesta, care face, ca monarhia, ca națiunea ungară, să se bucure de primul rod al perseveranței, al vitejiei de până acuma».

Comunicarea domnului ministru president a fost primită cu sgomotoase aplause și cu vii aclamări, iar după facerea ei presidentul a suspins ședința dietei pe cinci minute. S'a dat deci comunicării făcute însemnătatea pe care o avea. Căci despre ce e vorba? Despre prima rândunică, despre primul pas făcut în favorul legării păcii. Și acest prim pas e făcut de unul din antantă, din tovarășia păcătoasă, care până eri se lăuda, că are să continue cu războiul până în pânzele albe, pentru că în cele din urmă învingerea totuși a ei are se fie!

Hotărât, că din punct de vedere curat militar prea mare importanță nu are capitularea Muntenegrului, un stăruț cu jumătate milion de locuitori bine numărați, și cu o armată de cel mult vre-o 30.000 de oameni, cari dispar cu totul pe lângă milioanele de soldați ale celorlalte state din

antantă, și tot ce câștigăm este, că ne devin acum libere trupele din Muntenegru, pe cari le putem întrebuința imediat la alt front. Dar are capitularea Muntenegrului o importanță extraordinară de mare politică, pentru că ea înseamnă, nici mai mult nici mai puțin, decât recunoașterea din partea cea mai competentă, că antanta e slabă, că antanta nu mai poate avea prospecte de învingere, că învingerea e pentru acuma și pentru viitor pe partea puterilor centrale. E un vot de blam, un vot de neîncredere capitularea aceasta, dat antantei din partea regelui și a guvernului din Muntenegru, cari au ajuns la convingerea, că antanta trăește numai din vorbe, numai din promisiuni, cu cari însă nu se câștigă luptele, pentru că la lupte se cer oameni și fapte.

Prin aceea ce a făcut, regele Nichita al Muntenegrului și-a salvat țara, și-a salvat dinastia, și și-a ridicat vaza în fața tuturor, pentru că a dat dovadă de o bună orientare politică, a arătat, că are ochi buni, cu cari vede situația așa cum e ea în realitate, nu cum și-o închipuiesc și și-o sugerează ceilalți din antantă. Se simte slab, se simte bătut, și știe și vede, că ajutor nu-i vine, nu poate să-i vină din nici o parte, deci depune armele! Pasul său sigur că va da de gândit și celorlalți din antantă; iar milioanele cele multe, cari doresc pacea și cari se roagă pentru pace, vor simți o nespusă bucurie, văzând că în felul acesta s'a făcut primul pas serios — spre pace!

Din parlament. În ședințele de Luni, Marți și Mercuri ale dietei țării a fost votată în discuția pe articolele legii despre înființarea centralei băncilor din țară. Mercuri au fost și interpelări, iar eri, Joi, s'a luat în desbatere proiectul de lege despre ajutorarea văduvelor și orfanilor învățătorilor căzuți în războiu.

Prefaceri în Austria. După lupte lungi, grele și îndârjite, Cehii din Boemia ajunseseră să-și vadă împlinită dorința de a fi ridicată limba lor la rangul de limbă oficială, egal îndreptățită cu cea germană, pe întreaga linie. Acum însă perd earăși acest drept. După cum cetim în foile din Viena, contele Coudenhove, locțiitorul Boemiei, a adresat în zilele trecute ordinațiune tuturor autorităților, de înțelesul, că în viitor limba internă de serviciu la oficiile politice, administrative, polițiale, și a oficiilor de stat în comunicația cu oficiile și organele comunale, are să fie limba germană. Se spune în ordinațiune, că actualul războiu a arătat, prin raporturile create, cât de imperioasă este necesitatea, ca aceasta întocmire instituțională să rămână în vigoare și să fie observată cu strictețe, și anume, curat numai din interese de stat, căci nici umbra de aparență nu există, cumcă scopul ar fi înapoarea altor limbi. Locțiitorul face responsabili pe șefii oficiilor pentru stricta observare a celor cuprinse în ordinațiunea sa. — După răs-

boiu deci Cehii vor putea începe de nou și dela început luptele grele pentru drepturile limbei lor.

Orfelinat român în Sibiu.

...Și cuvântul trup s'a făcut. Ideea înființării unui orfelinat român în Sibiu e pornită pe calea cea mai sigură a înfăptuirii. Va fi realizată cu toată siguranța, pentru că consistorul arhidiecezan din Sibiu a luat afacerea în mâinile sale probate, și faptul acesta oferă garanța, că lucrurile vor fi duse la bun sfârșit.

Consistorul arhidiecezan, întrunit în ședință plenară Luni, în 4/17 Ianuarie, sub prezidenția Escelenței Sale, Înaltpreasfințitului Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Meșianu, a hotărât adecă cu însulețire și unanimitate, se iee sub scutul și sub îngrijirea sa noua instituțiune umanitară și națională de extremă importanță, legându-o și pe aceasta, — cum constată și «Românul» din Arad, — de numele Escelenței Sale, Înaltpreasfințitului nostru Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Meșianu, care are atâtea plămuiți frumoase la activul său, chemate toate se vestească generațiilor viitoare hărnicia și vrednicia înaltului prelat, neobosit în muncă și rodnic în făptuiri.

Conclusele votate din partea consistorului plenar arhidiecezan, în ședința de Luni, sunt următoarele:

1. Consistorul arhidiecezan decretează adunarea unui fond, pentru înființarea unui orfelinat în Sibiu.

2. În scopul acesta decretează inițierea unei colecte generale, admisă prin §-ul 96, litera 11, din Statutul Organic, și face apel la toți credincioșii bisericii noastre, prin oficiile protopresbiterale și parohiale.

3. Pentru studiarea chestiei organizării orfelinatului, consistorul arhidiecezan esmite o comisiune, compusă din domnii: Ioan A. de Preda, Nicolae Ivan, Lazar Triteanu, Dr. Ioan Stroia și Victor Tordășanu.

4. Sumele adunate până acuma din inițiativă particulară și intrate la cassa consistorială, să iau în administrarea consistorului, ca bază a fondului pentru înființarea orfelinatului. (Fac cam 5000 cor.)

Acestea sunt hotărârile consistorului nostru arhidiecezan, la cari nu avem de adaogat, decât numai atâtea, că să fie într'un ceas bun! Mai putem apoi comunica cetitorilor ziarului nostru, că în chestia colectării de bani în favorul orfelinatului, veneratul nostru consistor va da în zilele apropiate un circular, pe care îl vom publica și noi imediat după ce va fi alcătuit, iar amănuntele referitoare la înființarea și organizarea orfelinatului asemenea le vom publica, după ce comisiunea numită mai sus își va prezenta raportul sau cătră veneratul consistor.

Deci încă odată: să fie într'un ceas bun!

Adolf Harnack.

Monahismul, idealurile și istoria lui.

Introducere.

Confesiunile religiei creștine, ori și cât se deosebesc unele de altele, concordează în acel postulat fundamental, că în viața creștinească trebuie să se manifesteze credința, că numai acolo intră creștinismul în posesiunea drepturilor sale, unde înființează o viață specifică. Viața creștinească adevărată este idealul comun al creștinismului. Dar cum să fie acesta? Aici se despart căile. Că sunt diferite confesiuni religioase, cauza din urmă e în același chip diferența credinții și a idealului vieții emanat din credință. Orice alte deosebiri sunt neesențiale din punct de vedere religios, adecă numai de aici primesc ponderositate și însemnătate. Nu numai certuri teologice, aspirații de stăpânire ale preoțimii, ori contraste naționale au produs desbinarea bisericii, — și acestea au fost părtașe și se mențin și azi, — dar diversitatea răspunsurilor la întrebarea vitală asupra idealului vieții a fost aceea, care a produs și susținut desbinarea.

Cu referințele grupurilor întregi încă nu e altcum, ca și cu ale omului singuratic. Nu păreri teoretice, ci simțăminte și direcții ale voinții despart și împreună.

Dacă întrebăm acum biserica romano sau greco-catolică asupra conținutului vieții creștine celei mai desăvârșite, amândouă ne răspund: Slujirea lui Dumnezeu și cu aceasta abdicarea de toate bunurile lumești, proprietate, căsătorie, voință individuală, și abdicarea de cinstea personală, pe scurt: retragere religioasă din fața lumii, viață monahală. Adevăratul monah e creștinul propriu zis, cel mai desăvârșit.¹

Monahismul așadară nu este una dintre aparițiile mult-puțin accidentale ce și-au făcut drum între altele în bisericile catolice, ci precum sunt bisericile astăzi și cum au interpretat evangeliile veacuri de-a rândul, este o instituție cu rădăcinile înfipte în ființa lor: viața creștină. Ne putem deci aștepta, ca în idealurile monahismului să se reoglindească idealurile bisericii, în istoria monahismului să ni se înfățișeze icoana istoriei bisericii.

¹ Teologii catolici au combătut această poziție. Ei se provoacă la Augustin și la tradiția, care dela el încoace a lucrat cu putere în biserica catolică, cumcă desăvârșirea creștină consistă în posesiunea credinței, dragostei și nădejzii și la câștigarea și susținerea lor asceza monahală nu ar fi necesară. E adevărat, și cu toate acestea nu pot retracta cele spuse în text. Doctrina catolică în punctul acesta, ca și în alte multe asemenea, nu are nmi un înțeles. Ea a ridicat un ideal dublu al vieții creștine, cel paulian-augustinian, și pe acela al vieții asemănătoare ingerilor, pentru care asceza e un element constitutiv. În realitate însă triumfează cel din urmă, despre ce se poate convinge oricine, care studiază istoria vieții bisericii catolice și supune «Sfinții» ei unui examen riguros. Puținii sfinți, cari n'au fost acești, numai confirmă regula. Ei încă nu pentru credința, dragostea și nădejdea lor au devenit sfinți, — cine și îndrăznește să măsoare aceste virtuți, — ci pentru meritele bisericestii.

Dar peste tot poate avea monahismul idealuri supuse schimbării, poate avea istorie? Nu cumva e condamnat să străbată istoria lumii în o reperiie înmăită a unei uniformități grandioase? Căror schimbări pot fi supuse idealurile sărăciei, celibatului și a retragerii rezolute din lume? Ce fel de istorie pot trăi ori aduce la ființă aceia, cari și-au luat privirile din fața lumii și cu aceasta din fața formațiunilor schimbăcioase ale ei, adecă din fața trecutului ei? Nu e oare identică abdicarea de lume, cu abdicarea de orice progres și ori și ce istorie? Ori, dacă de fapt n'a fost identică cu aceea, nu se ridică oare istoria idealurilor monahismului ca un protest împotriva ideii monahismului? Așa se vede, și aceasta poate că nu e numai o apariție. Dar și cel mai superficial observator învață din istoria Apusului, că monahismul și-a avut trecutul său propriu, — nu numai extern, dar și intern, — plin de prefaceri puternice și influențe grandioase. Ce prăpastie desparte pe ascetul tăcut al pustului, care n'a privit la ochi omeniești o durată de om, de monahul, care a împărțit mereu la porunci unei lumi întregi!

Sute și sute de tipuri specifice și variate sunt între ei, și totuși toți sunt monahi, fiecare e însuflețit și călăuzit de ideea abdicării de lume. Ba ceeace e mai mult: orice vibrație a *spiritului*, fie ea cea mai pasionată, cea mai domoală, din această lume a abdicării străbate spre noi. Arta, poezia și știința au aflat acolo cultivători, ba chiar și începutul civilizației germane e un capitol al istoriei monahismului. Oare numai așa a fost capabil monahismul de acestea, că a rupt legătura cu propriile idealuri, sau permit cele mai specifice idealuri ale lui să influențeze în direcția aceasta? Alcătuieste oare abdicarea de lume o a doua lume și o a doua istorie asemănătoare celei dintâi, dar mai curată și mai mare, ori apoi trebuie să conceadă ca lumea să devină un pustiu? Monahismul adevărat oare acela este, care privește lumea ca o biserică a lui Dumnezeu, și ascultă chiar și în natura mută cu deliciu la suflarea spiritului divin, sau acela este adevăratul monahism, care consideră lumea, împreună cu natura și istoria ei, numai ca împărăție a Satanei?

Ambele devize sună spre noi din lumea abdicării: care dintr'insele are pecetea autenticității și care are dreptul istoriei? Monahismul a mântuit pe individ din legăturile societății și din învățul de toate zilele; monahismul l-a eliberat și l-a ridicat la o independență nobilă și la umanitarism și tot acest monahism l-a mântuit în jugul robiei prin o inimă îngustă, sterilitate lipsită de duh, și prin dependență slugarnică. Care este opera idealului originar străvechiu?

Intrebări de acestea și asemănătoare obvin aici. Creștinul evanghelic nu are numai interes istoric, să afle asupra lor răspunsul corect. Chiar dacă e convins, că nu în formele monahismului trebuie căutată desăvârșirea creștinească, trebuie totuși să cerceze și să fixeze forma ei cea mai sublimă. Numai atunci am trecut într'adevăr peste instituția monahismului, dacă la însușirile cele mai bune ale ei am adaus unele și mai bune.

Nu o cunoaște celce o aruncă la o parte cu dispreț. Celce o cunoaște, va mărturisi, câtă învățătură putem lua dela dansa. Putem învăța nu numai ca dela un dușman, dar chiar ca dela un prietin, nu în detrimentul punctului nostru de vedere evanghelic, ci spre folosul lui. Să încercăm, prin o reprivire istorică a ne orienta asupra monahismului.

(Va urma).

Războiul.

După câteva zile de repaus, Rușii au atacat de nou la granițele basarabene, pe frontul Toporăuț-Boian, cu trupe primenite, dar toate atacurile, patru la număr, executate Mercuri, au fost respinse de trupele noastre. Perderile Rușilor în cele trei săptămâni de nouă ofensivă se urcă la 70 000 morți și răniți.

La frontul dela apus au fost numai ciocniri mărunte, la frontul italian câteva atacuri slabe. firește, respinse ori împedecate iar din Balcani nu se comunică nimic mai însemnat, decât că Impăratul Wilhelm al Germaniei a fost în Niș, unde a fost primit cu mare entuziasm de Bulgari. Impăratul Wilhelm a predat regelui Ferdinand al Bulgariei bastonul de mareșal al armatei germane.

Crăciunul în Viena.

Despre o serbătoare înălțătoare de inimă vin a vă scrie câteva rânduri, despre Crăciunul coloniei române din Viena, aranjat pentru soldații români. Toate au fost frumoase la acest praznic sfânt, cu privire la care un frunțas român, despre care am putut afla numai atâta, că «*frăterul nostru din Turda*» a zis, că s'a făcut și soldaților români un praznic românesc în reședința împăratului. Au fost toate la înălțimea cuvenită, corul bisericesc a cântat admirabil, preoții au rostit vorbiri alese. Corul regimentului 64 a cântat colinzi frumoase și o doamnă a cântat admirabil cântece populare române; dar două momente ne-au încântat pe noi mai tare, punctul prim din program și cuvântarea spontană a *frăterului nostru din Turda*.

Vorbirea de deschidere a ținut-o într-o românească aleasă Escelența Sa, generalul Șandru, care a vorbit despre eroismul românesc, a vorbit despre virtutea soldatului român și a încheiat strigând: «*trăiască împăratul*». Ne-a căzut așa de bine să auzim pe un general cu șinoare roșii să vorbească românește, ne-a căzut așa de bine, că un general vine și recunoaște virtuțile noastre strămoșești. De-ne bunul D-zeu încă mulți oameni ca Escelența Sa.

Al doilea moment, care ne-a însuflețit până la extaz a fost vorbirea unui *frăter* dela noi stiu ce regiment. Era la sfârșitul programului când să aude în celalalt colț de sală o voce: «*Frăților! În numele vostru, cari purtați ca și mine mondură sură de soldat, vin a mulțami comitetului de caritate din Viena pentru că ne-a găzduit aici. Comitet de caritate sunt vorbe foarte frumoase, dar sunt prea pe sus pentru noi. Ce e comitetul acesta de caritate? Este o întovărășie de oameni de inimă, cari au adunat ziua și noaptea prisosul *bogaților*, ca să ne facă și nouă *sărăcilor* o seară de Crăciun românească...»*

Cam în felul acesta a început și apoi a continuat între aplauze și aclamări, vorbind despre luptele noastre dela Doberdo, Ivangorod, Belgrad, și altele, și a încheiat: lumea astăzi ne cunoaște; *Român zice, viteaz zice!*

După aceea a vorbit de grandioasa manifestare românească de acum 21 ani, când frunțaii noștri au alergat la Viena, ca să ceară dreptate. Azi după 21 ani, noi cei îmbrăcați în mondură simplă, noi eroii fără nume, nu mai cerem mila celor mai mari, ci provocându-ne la faptele noastre, pretindem dreptate. Iar aci, când după 21 ani ne-am adunat noi, nepoții, avem o singură dorință, ca înălțatul nostru împărat să nu uite de noi, robi nerăsplățiți, și la împărțirea *pâneli* să nu ne dea numai *bani* scilicicioși pe piept, ci să ne facă și nouă *parte de dreptate*.

În felul acesta a continuat *frăterul* nostru însuflețit, despre care numai atâta am putut auzi, că în civil ar fi avocat în Turda. Numele lui nu l'am putut afla, măcar că ar fi vrednic să fie scris alături de generalul Șandru în istoria neamului nostru, căci a interpretat așa de bine sentimentul nostru al tuturor. (Va fi fost domnul Dr. Augustin Rațiu, adv. în Turda. Red.) Toți am vrut să îl îmbrățim și sărutăm, că din inimă a vorbit și toți l'am înțeles. Să-l ție Dumnezeu, să-l vedem și pe el general. (Ori cel puțin *căprar!* Red.)

La urmă s'au împărțit daruri de Crăciun la toți cei prezenți în sala cea mare a Rathausului, sau pe românește a primăriei orașenești, deși eram după socoata mea cam 3000 de soldați. Cu turte, țigarete, mere, nuci, batiste, ne-a încărcat comitetul de caritate, ear merindea sufletea-

scă ne-au dat'o un *general* și *gefrăterul din Turda*. Să le răsplătească Dumnezeu cel bun și mare. Un voluntar.

Orfanii din Jina.

Dat fiind, că apelul publicat de ziarul nostru, în cauza șezării celor 4 orfani ai răposatei Ioana D. Budrală din Jina, e găsit răsunetul dorit, ținem a fi de importanță, mai ales acum, când năpranicul războiu lipsește pe atâtea ființe nevinovate de părinți și de avere și tolmeste zilnic numărul orfanilor noștri, avizați la sprijinul deaproapelui, să publicăm scrisoarea adresată de dl Victor Torășianu, primăriei comunale din Jina, care are misiunea umanitară și creștinească și nu tocmai ușoară de a face alegerea între cele aproape 40 familii, cari se angajază la primirea copiilor. Eată scrisoarea:

Onorabilă Primărie comunală!

La rugămintea îngrijitoarei orfanilor răposatei Ioana D. Budrală din Jina, am apelat pe cale ziaristică la generozitatea obștei noastre, cerând familiilor lipsite de copii, ca urmând exemplul atât de grăitor al conlocuitorilor noștri de altă naționalitate, să se îndure spre cei 4 orfani ai numitei, anume Vasile de 1½ ani, Nicolae de 7 ani, Dumitru de 11 ani și Pamfilie de 14 ani, sjunși cerșitori și să-i ia în creștere și în îngrijire.

Apelul meu a avut darul, de altfel nesperat, de a mișca mai multe inimi generoase, cari se angajază a primi, între condițiuni nu se poate mai favorabile, pe acești nenorociți, cari n'au alt păcat, de cât acela de a fi văzut lumina zilei.

Cum din considerare la timpul greu de iarnă și la marea depărtare, în care se găsește comuna Jina de Sibiu, fiindu-mi peste putință de a lua personal dispozițiunile de lipsă pentru plasarea acestor copii, îndrăznesc a apela la concursul binevoitor al On. Primăriei, care, în conlucrare cu oficiul parohial de acolo, să binevoiască a chibzuî, după cuprinsul scrisorilor ce le alătur, pe care din copilași și la cari anume din cei cari s'au oferit să-l primească, să-i predăm și între ce condițiuni. Scrisorile acluse sunt dela:

1. Augustin Butariu, comersant în Győrök (comit. Arad), cerând pe Pamfilie, pe care, provăzându-l cu de toate, l-ar aplica la băcănie, ear după 3 ani l-ar trimite la Viena spre mai departe perfecționare.

2. Vasile Ocășanu, măiestru cordonier în Brașov (fără copii), cerând pe Vasile, ca copil de suflet, dorește să-l dea la școală și apoi să-l aplice la meseria de păpușărie (cismărie fină de dame și domni).

Tot dsa să ofera să câștige pe un prietin al său pentru Pamfilie, pe care l-ar aplica la cismăria groasă.

3. Pompiliu Constantin, învățător-director în Daneș, dorește să știe, dacă copiii sunt gr. or.? cu ce s'au ocupat părinții lor și dacă sunt legiuți? când apoi ar primi pe Pamfilie sau pe Dumitru.

4. Dimitrie Macri, preot ortodox în Maros Kaproca (comit. Arad), dorește pe Pamfilie ca servitor, dat fiind, că are însuși familie.

5. Stefan Sabău, econom în Socodor (Székelyvár), dorește pe Dumitru spre a-i fi adevărat părinte, neavând copii.

6. Liviu Radu, paroh în Macedonia, poșta Csák, dorește pe Pamfilie.

7. Mărioara Bogdan din Pézák (comit. Torontal), a cărei soră fără copii ar primi pe Dumitru, dându-i îngrijire ca la al său, ba i-ar depune și bani la bancă pentru timpul când e mai mare.

8. Stefan Fătu, paroh în Apatel rom. (Oláhagáti), comit. Orăzii), dorește pe Pamfilie și pe Dumitru, oferind primului, pe lângă toate cele trebuincioase, 50 cor. la an care sumă se va urca.

9. Stefan Dănilă, econom în Zlatna comit. Alba inf., (fără familie), dorește pe Pamfilie pentru economie și de a-l avea pentru todeauna.

Tot dsa eflă loc la o familie de croitor (fără copii) și pentru Vasile, și și pentru Dumitru.

10. Octavian Mann, inv. penz. în Mihașel (Kisnyulas), dorește pe Pamfilie, oferindu-i, pe lângă îmbrăcămintă, hrană și îngrijire, și o sumă corăspunzătoare, pe care o depune la bancă, dar cu obligamentul de a-i îngriji 2 cai. Pentru cazul că Pamfilie e dat, primește pe Dumitru pentru a îngriji de oi.

11. Ieroftie Visoreanu, paroh în Criș (Keresd) poșta Dăroș, comit. Târnava mare, primește pe Pamfilie, dacă e sănătos și îndemânat la economie, pe care l-ar considera ca pe al său, la cas contrar primește pe Dumitru în aceleași condițiuni.

12. Virgil Musta, preot în Nagy Margita (comit. Torontal), dorește pe Pamfilie, pe care l-ar îmbrăca și crește, depunându-i și

o sumă de bani albi pentru zile negre. La lucru greu, luând în considerare vârsta și soarta ce l-a ajuns, nu l-ar pune.

13. Candid Cristea, preot, gr. cat. în Spálnaca (Iszánlaka, poșta Marosújvár) primește pe Vasile și pe Pamfilie pe vecie și sub condiția să fie sănătoși. Soția părintelui Terezia se va îngriji să câștige loc potrivit și pentru ceilalți 2 frați.

14. Gregoriu Sămpăleanu, econom în Tritul de sus (Felsőtrehan, poșta Alsótrehan, comit. Turda-Arieș) dorește pe Pamfilie să i păzească puținele oi.

15. Georgie Glava, paroh în Șesuri, poșta Kristyor, comit. Hunedoara, până acum crescând 2 erezi orfani, dorește pe Pamfilie, ținându-l ca pe al său și dându-i și simbrie, ear după ce va ajunge majoren, va îngriji și de căsătoria lui cinstită, tozestrându-l, după vrednicie, cu pămant și vite și nelipsându-l nici de școală.

16. Iulian Băldarjan, preot în Szendelak-Magur, poșta Lugoș, comit. Caras-Severin, dorește pe Dumitru sau pe Pamfilie, pe care aplicându-l la economie, îl va ținea ca pe al său.

17. Mateiu Zăgreanu, preot gr. cat. în Kispulyon, poșta Czege, comit. Solnoc-Dobăca, dorește pe Pamfilie eventual pe Dumitru, crescându-l și aplicându-l la economie.

18. Ioan Călugeru, preot fără familie în Buzăd, poșta Rigoșfűd, dorește pe Pamfilie, dându-i creștere corăspunzătoare.

19. Toma Popovici, învăț. în Bosorod, poșta Kitid, comit. Hunedoara, dorește pe Pamfilie eventual pe Dumitru, spre a-i fi ajutor la economie, îndatorându-se să-l gine-rească la timpul său.

20. Nicolae Ușon, primar în Ciacova (Csák), dorește pe Pamfilie, aplicându-l până la anii de asentase la economie, apoi îl va înzestra la căsătorie.

21. Vasile Gavrig, preot gr. cat. în Odești (Vadafalva), poșta Szilágyfalva, comit. Sălegiu, cu 6 copii mari, (doi pe câmpul de luptă), mai toți așezați și ținând o fată orfană, dorește pe Pamfilie, mai ales, că are moșie peste 200 jug. catastr.

22. Nicolae Mureșanu, preot gr. or. în Crafalău (Magyarírfalva) poșta Sövéfalva, comit. Târnava mică, dorește pe Pamfilie, obligându-se a-l crește întru toate ca pe al său și conform leg lor creștinești.

23. Ioan Alexandrescu, paroh gr. or. în Bégar yred, poșta Kurtya, comit. Caras-Severin, dorește pe Pamfilie, după ce va cunoaște condițiunile și împrejurările lui de train.

24. Emil Rusu, comers. în Chechiș (Kettőmező), comit. Sălegiu, cu prăvălie, măcelărie și puțină economie, dorește pe Pamfilie, după ce i se vor comunica condițiunile.

25. Nicolae Nașcu, învățător și fost paroh în Polet (Palotailva, comit. Mureș-Turda), dorește pe Dumitru sau pe Pamfilie, după ce va cunoaște condițiunile.

26. Aurel Mureșan, preot în Sucutard (Vasasszentgotárd), poșta Czege, comit. Solnoc-Doboc, dorește pe Pamfilie și pe Dumitru, dându-le creștere ca la ai săi, ear dela vârsta de 15 ani se obligă a le depune anual o sumă corăspunzătoare la Cassa de păstrare.

27. Ioan Galea, econ. în Sadu (Czod), poșta Nagydisznod, comit. Sibiu, dorește pe Pamfilie.

28. Ioan Văleanu, econ. în Cristian (Keresztény-Sziget), lângă Sibiu, dorește pe Pamfilie sau pe Dumitru.

29. George Cătană, inv. penz. în Valeadieni (Váldény), poșta Perlő, comit. Caras-Severin, dorește pe Pamfilie spre a-l aplica la economie și pe lângă provederea cu de toate i-ar da și plată.

Tot dsa dorește, pentru un vecin al său, pe Dumitru, în aceleași condițiuni și pe deasupra îngrijindu-se la timpul său de căsătoria cuviincioasă a lor.

30. Vichentie Ciorogariu, preot gr. or. în Százani (Szársány), poșta Bozsor, comit. Caras-Severin, dorește pe Pamfilie pentru Iandș Olariu, primar (fără copii) și pe Dumitru pentru Petru Fărcaș, econ. cu bună stare, ambii se obligă a-i crește cuviincios și să dea fie-căruia câte 500 cor. zestre când vor deveni majorenți.

31. Petru Micloșina Nr. cas. 146, măiestru faur în Czerova, poșta Resiczabánya, dorește pe Nicolae, căruia dându-i numele său, să-l ia de suflet, să-l dea la școală și să iasă om din el.

32. Nicolae T. Durdun, Nr. cas. 148, econ. în Bradu (Fenyőfalva), comit. Sibiu, dorește pe Dumitru, dacă e sdvrăn și sănătos, spre a-l da la școală.

33. Ioan Bogdan, preot în Orășma (Keresm) poșta Bsztracsres, dorește pe Pamfilie sau pe Dumitru spre creștere.

34. Ioan Hunyadi, învățător gr. cat. în Alschuta, poșta Bórászut, comit. Sătmăr, dorește pe Dumitru spre a-l crește în frica lui Dumnezeu.

35. Constantin Liuba, învățător în Lugoș, pune în vedere, că o familie cinstită

de meseria de scoală, după ce va cunoaște condițiile mai de aproape, primește pe Vasile, drept copil de suflet și pe Pamfilie, spre a fi aplicat la meserie.

In legătură, cu asemnată postală, v'am trimis suma de 58 cor., dăruită pe seama acestor orfani precum urmează: d-na Aurelia Păcăleanu, soție de protopop în Nagykomlos, 20 cor., dl Nicolae F. Lascu, casar comunal în Palcoș, poșta Kacza, 20 cor., dl Teodor Balmoș (Garnisonsspital Nr. 11 în Praga), 10 cor., d-na Elena Stroia, soție de protonotar în Sibiu, 4 cor. Teodor T. German, pădurar în Poșaga de sus, 2 cor. și dl George Stroia, farmacist, 2 cor. și cu scop de a fi folosiți cum veți afla mai bine, fie la hrănire sau îmbrăcare, fie la speșele de drum la expedarea lor cu adausul, că aproape toți din cei amintiți mai sus s'au angajat, că suportă și cheltuielile de drum.

Pentru a preveni eventualele neplăceri, Onorabila Primărie, hotărându-se a da băieții ei sau altele din familiile generoase, să esopereze dela primitori acte în regulă, conform cărora să fie obligați a-i ține și a-i crește în mod corăspunzător, cel puțin până la vârsta, când însuși vor fi în stare să-și egovisească cele de lipsă pentru susținere.

Despre hotărârile luate rog să fie încredințat de urgență și eu spre a interveni în cauză, și mă mai rog ca scrisorile acudate să fie păstrate, drept prețioase dovezi despre simțul de jertfă și despre iubirea nemărginită, ce se sălășluiește în ai noștri față de deapropoale lipsit.

Mulțumind Onorabilei Primării pentru toate ostensilele și jertfele aduse în această cauză, bineplăcută și oamenilor și lui Dumnezeu, o rog să primească expresia dragostei frățești.

Sibiu, 5 Ianuarie 1916 n.

Vic. Torășianu
exactor arhidiecezan.

NOUTĂȚI.

Botezul Domnului s'a serbat și de astădată cu solemnitate în catedrala din Sibiu. A slujit la sfânta liturgie P. C. Sa, Arhimandritul Dr. Eusebiu R. Roșca, dir. seminarial, asistat de domni Dr. Ioan Stroia, protopresbiter, Dr. Vasile Bologa și Dr. G. Proca, asesori consistoriali, Timoteiu Popovici, prof. seminarial și diaconii Dr. Oct. Costea, secretar cons. și Dr. G. Comșa, funcționar cons. Sfințirea apei s'a făcut în catedrală, iar pe seama miliției în comuna Gușterița, prin domnul Dr. A. Crăciunescu, prof. seminarial, cu paradă militară.

Sfântul Ioan Botezătorul. Eri, Joi, în ziua sfântului Ioan Botezătorul, ziua onomastică a Escelenței Sale, Inaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Meșianu, serviciul divin l'a oficiat în catedrala P. C. Sa, Arhimandritul Dr. Eusebiu R. Roșca, dir. seminarial, asistat de domni Dr. Ioan Stroia, protopresbiter, Dr. George Proca asesor cons., și de diaconii Dr. Oct. Costea și Dr. Gh. Comșa. La sfârșitul liturgiei P. C. Sa a cetit în genunchi rugăciunea pentru sănătatea și îndelunga viață a Escelenței Sale, Mitropolitului nostru Ioan. Felicitările cari se aduceau Escelenței Sale în această zi onomastică, din partea inteligenței române din loc, au fost de astădată la dorința Ex. Sale întrelăstate. Din afară Escelența Sa a primit însă numeroase felicitări.

Reprezentarea de astăzi. Azi, Vineri, se dă reprezentarea în teatrul orașenesc din loc, în favorul orfanilor celor căzuți în război. Se joacă earăși opera „Secretul Susanei”, cu doamna Velurina Triteanu și domnul Ionel Crișianu în rolurile principale. Sperăm, că teatrul va fi plin și de astădată.

Ajutor săracilor. Familia regală română a dăruit, cu prilejul sărbătorilor dela sfârșitul anului 1915, săracilor din orașele București, Iași, Craiova și alte localități 53 mii de lei în numerar, și afară de acesta lemne și haine.

Unirea Dalmației cu Croația? Ziarul Hrvatska din Zagreb spune, că toate comunele dalmatine au luat hotărârea să înainteze Majestății Sale un memorandum, în care se cere unirea teritoriilor de naționalitate croată.

Distincție. Ilustritatea Sa, domnul Alfred Drasche Lázár, consilier ministerial, șeful biroului de presă din Budapesta, a fost decorat din partea Majestății Sale cu marea cruce a ordinului Francisc Iosif.

Uniforma învățătoarelor. Având în vedere, — se serie din București — că multe învățătoare dela școlile din țară poartă în timpul lecțiilor haine luxoase, ministrul român de culte și instrucțiune publică a dat o circulară, în care se dispune ca învățătoarele să se prezinte în școală numai în haină de acelaș fel, având forma unui larg șort.

Ziarele își reduc dimensiunea. Centrala întreprinderii zaristice din Viena, într'una din ședințele sale, și-a manifestat dorința, ca foile austriace, care și-au păstrat dimensiunile chiar și în timp de război, să-și reducă numărul paginilor. Nu s'a adus concluzie obligator, ci s'a apelat la datoria ce are presa către țară, ca având în vedere lipsa de hârtie, să facă toată crutașea posibilă în acest articol de comerț.

Piesa reginei. Regina Maria a României a scris o lucrare teatrală sub numele *Uderim*, care se va reprezenta în teatrul național din București. Di Locusteanu se află acum în Berlin, să comande montările necesare piesei, ce are să se joace în Februarie p. c.

Comisar al guvernului. Ministrul urgar de culte și instrucțiune publică a încredințat d-lui Dr. Iosif Segescu supraveghierea pedagogică, în calitate de comisar, a școlilor civile de fete române din țara noastră.

Pentru „Crucea Roșie” și familiile celor înrolați și lipsiți de mijloace s'au mai adunat din 17 Septembrie 1915 până în 15 Ianuarie 1916, la casa generală de păstrare din Sibiu 3735 cor. 13 fl., la Boden-kreditanstalt 793 cor. 68 fl. la banca comercială 669 cor. 80 fl. La olaltă 5198 cor. 61 fileri. Mai înainte s'au fost adunat 66493 cor. 63 fl. deci în total 71692 cor. 54 fl. S'au împărțit 66248 cor. 51 fl., rămâne la dispoziția comitetului suma de 5444 cor. 03 fileri, care se află depusă la institutele mai mari de bani din Sibiu.

Din Cetinle. Corespondentul unui ziar descrie cele văzute în capitala ocupată acum de trupele noastre, în următorul mod: Cetinle este un mic oraș, admirabil situat. Străzile sale sânt largi, casele mărunte și împraștiate, muntele Lovcen văzut de aici este cât se poate de romantic. Orașul e curat, mizeria nu se prea observă. Lipsa de pâine are să încează în curând prin măsurile luate de administrația noastră militară. Poporațiunea este pașnică și cât se poate de prevenitoare. Se pare că ne aflăm într'o țară de amici. În arsenal s'a găsit o bogată pradă de arme în stare ne-excepționabilă, de origine franceză și italiană. Conacul este o clădire nepretențioasă cu două etaje. Interiorul face impresia, că proprietarul s'a depărtat dintr'acel loc cu cea mai mare grabire. De altfel nu lipsește nimic din odăi. Pe părății din sala tronului se văd tablourile suveranilor, între cari este și monarhul nostru și împărăteasa Elisabeta.

Primejdia lupilor. În hotarul comunelor Hususău și Bălcaci s'au sporit lupii atât de grozavi, încât circulația este primejdnică chiar și în ziua mare. Un cârd de lupi s'a năpustit asupra turmelor de oi aflătoare în numitul hotar. Au sfâșiat o sută de oi, și au rănit vreo patruzeci.

În lipsă de bărbați. Poliția din Budapesta anunță, că reuniunea proprietarilor de birje din capitală este îndreptățită să-și angajeze femei ca birjari. Se cere ca femeile acestea să fie trecute de 24 de ani și să dovedească prin acte, că își pricep noua profesiune.

La Corfu. Trupe sârbești au fost transportate din Albania la insula Corfu. Principele de coroană al Sârbiei, însoțit de ofițerii statului major, a sosit tot acolo venind dela Salonic. Regele Petru le urmează.

Alegere de capelan. Ni se serie, că în Teliuc inferior în 20 Decembrie verhu, anul curent, s'a făcut alegerea de capelan. A intrunit totalitatea voturilor domnul George Turcean, preot în Hăsdău, fiu al comunei, care acum l'a onorat cu încrederea sa.

Regina este rău supărată. Elena, regina Italiei, s'a mântiat foc, de oarec generalul Cadorna s'a dovedit om foarte neascultător. De luni întregi de zile a stărunit regina Elena, prin mijlocirea regelui, ca încăpăținatul de Cadorna să trimită un corp de expediție în Muntenegru și să sa'veze țara iubită a ficei lui Nichita. Generalul, — în considerare la submarinele austro-ungare și la situația cam deplorabilă dela Isonzo, — a refuzat cererile totdeauna. Acum, când Muntenegru este pierdut, regina învinovățește stranic pe Cadorna și l' dăsmănește din tot sufletul. Ce nu poate o regină!

Duma. După știri din Petrograd, duma are să se convoace pe ziua de 4 Februarie în sesiune mai lungă.

Slab patriot! Generalul Gallieni, comandantul Parisului, a declarat nu demult în parlamentul francez următoarele: „Slab patriot este francezul, care pe stradă sau în alt loc rostește cuvântul pace”.

Mărturisiri rusești. Gazete din Rusia scriu, că succesul eventual ce l-ar dobândi trupele țarului la Cernăuț, n'ar avea pentru armata rusească nici un preț. Valoarea acestui teritoriu, din punctul de vedere al întregii expedițiuni, este minimală. Afară de aceasta noi, rușii, nu putem aștepta în grabă să obținem rezultate decizătoare pe frontul acesta, zice unul din ziarele amintite.

Poruncă pentru tinerime. Comandan-tul general din Kassel a publicat o aspră poruncă, prin care tinerimea între 14 și 18 ani este oprită dela cercetarea cinematografulor. I se interzice, afară de aceasta: plimbările fără scop în anumite străzi ale orașului, fumatul, consumarea de băuturi alcoolice, precum și petrecerea în cafețele și în restaurante. Or ce contraveniență se pedepsește cu închisoare până la un an, în caz de împrejurări ușurătoare cu arest și amendă până la 1500 marce. Aceleași pedepse primesc și părinții sau îngrijitorii, dacă nu-și implinesc datoria cu privire la hotărârile din această poruncă. — Germania, țara pedagogilor, dă o deosebită atențiune educației tinerimii sale. O supraveghere mai intensivă a tinerilor ar fi de trebuință neapărată cu atât mai vârtos în alte țări, unde necuviințele tineresti sânt poate și mai mult bătătoare la ochi.

Aviz. Furci de fer, luate dela dușmani se află de vânzare la direcțiunea harghăliei ces. și reg. de cai din Kișber. Economii, cari doresc să-și procure furci de acestea, se pot anunța în fiecare zi de Marți și de Vineri, între orele 9—12 înainte de amiez, la magistratul orașenesc din Sibiu, strada Măcelarilor 4, usa 4. O furcă cu trei coarne costă 30—60 fileri, una cu patru coarne 46—80 fileri, una cu cinci coarne 50—110 fileri.

Medic Univ. Dr. Valer Negrilă, medic la spitalul din Brașov consuează dela 11—12 1/2 și dela 2—3 în strada Vămii Nr. 4 etagiul prim, având laboratoriu medical pentru analize bacteriologice, clinicochimice, microscopice (urină, exudate, sputat, sânge, sucrici gastrice etc.). Analize de sânge serologice (reacția Wassermann la boala de sânge).

Ocuparea insulei Corfu. Trupe franceze au debarcat în insula Corfu, arborând pe locul acela, care aparține Greciei, stindardul Franței. Castelul Achilleion (al împăratului Wilhelm), e cruțat, dar stațiunea telegrafică și o casarmă sânt ocupate. Ocuparea insulei se face sub cuvânt, că numai (?) acolo se pot adăposti rămășițele armatei sârbești bătute și expuse să moară de foame și boală.

Vesuviul se mișcă. Vulcanul de lângă Neapole se află de pe la începutul lui Ianuarie earăș în activitate. În noaptea de 3 Ianuarie vârful său era luminat de un foc puternic, vizibil în toată Campania. Masse groase de lavă izbucneau din gura muntelui. Bolovani grei au fost aruncați la distanță de un chlometru și o ploaie hogașă de cenușă a acoperit coastele muntelui în partea răsăriteană. A două erupțiune s'a petrecut în 5 Ianuarie, când vulcanul vărsa pe mai multe guri gazuri asfixiante, urmate de o ploie mestecată cu nisip negru. În 6 Ianuarie norii de fum s'au îngroșat și mai mult. Ziarele italiene cred, că fenomenele acestea nu sânt îngrijitoare, — de și erupțiunile Vesuviului și mărimea lor nu se pot nici când hotărâ înaintea.

Cum să ne păzim de înghiet. Societatea Crucea Roșie austriacă a tipărit câteva bune sfaturi privitoare la modul cum au oamenii să se păzească de înghiet. Eată-le: Îmbrăcămîntea să fie din stoffe, care conduc rău căldura și prin care nu pătrunde umezeala, va să zică: lână, mătăsă, hârtie, piele impregnată cu grăsime. Sânt nepotrivite materiile, prin care nu poate străbate aer: pielea de lac, cauciucul ș. a. Grijiți în deosebi de mâni și de picioare. Ghetele sau cizmele de piele (unse de repeșite ori) să nu fie strâmte; ciorapi din mătăsă groasă sau de blană de oaie. Obiele de pânză nu sânt îndestulătoare! Se recomandă învelirea ciorapului cu hârtie (e bună și hârtia de gazete). E bine să se ungă picioarele zilnic cu seu salicilic. Pentru mâni mînugi largi, manșoane improvizate de blană. Căciule sau apărătoare pentru urechi. În ger mare nici un alcool, căci moleșește și adoarme pe cel ce bea; din contră, e bun ceaiul și e bună cafeaua.

Bioscopul Apollo. Numai Vineri în 21 Ianuarie 1916 se va reprezenta următorul program: *Vederi din Caucaz*, după natură colorat. Eroarea lui Fritzen, umoristică. Răsbunarea mortului, dramă criminală senzatională în 4 acte. Maxi vrea să moară, comedie. În rolul principal: Max Linder.

Teatru.

Vineri, în 21 Ianuarie: *Operă și concert*. Se dă a doua oară *Secretul Susanei*, operă într'un act. Începutul la 8 ore seara.

Sâmbătă, în 22 Ianuarie: *Bal la operă*, operetă în 3 acte. Începutul la 7 și jumătate.

Nr. 12971 Plen.

Circular

către membrii ordinari și extraordinari ai sinodului protopresbiteral general al tractului Ilii.

Intrând la Consistorul arhidiecezan protest contra alegerii de protopresbiter al tractului Ilii efectuită în ședința sinodului protopresbiteral dela 19 Noemvrie 1915 din motiv, că circularul de convocare al sinodului a apărut în „Telegraful Român” numai cu 12 zile înainte de alegere iar nu cu 14 zile, Consistorul arhidiecezan în ședința plenară ținută la 4 Ianuarie a. c. a decis, ca pe lângă susținerea lucrărilor anterioare alegerii, anume a concursului publicat, a cererilor de concurs, a comitetului protopresbiteral cu lista de candidare efectuită în ședința comitetului protopresbiteral dela 18 Noemvrie 1915 și cu votul colectiv al parohiei centrale, a să convoca de nou sinodul, având a să efectui o nouă alegere. În urma acestei dispozițiuni și în conformitate cu Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, §§. 15 și 16, prin aceasta convoc pe ziua de Marți în 26 Ianuarie a. c. st. v. sinodul protopresbiteral electoral la locul central în Ilii, anume în biserică. Serviciul divin se va începe dimineața la 7 ore, și după terminarea aceluia la 10 ore a. m. se va deschide ședința sinodului electoral.

Sibiu, 7 Ianuarie 1916.

Dr. George Proca m. p.,
comisar consistorial.

Mulțumită publică.

Drept rescumpărare a felițărilor de anul nou, în favorul celor 400 soldați răniți din spitalele din Turda, au intrat la subscrierea reuniune a femeilor române următoarele sume:

1. Din Turda s'au colectat prin dnele Eugenia Dr. Rațiu și Olimpia Dr. Moldovan dela:

Lucreția Murășian 5 cor. Jovian Murășian 5 cor. Mariti Dr. Cînta 5 cor. Lucia Bologa 2 cor. Eugenia Mesaroșiu 5 cor. Victoria Mesaroșiu 2 cor. Elisabeta Dr. Popescu 4 cor. Ioan și Otilia Vlad 2 cor. Victoria Farcas 4 cor. Margareta Meșter 5 cor. Văd. Susana Măndruț 2 cor. Ioan Pescariu 2 cor. Ioan Timbuș 2 cor. Veturia și Nicolau Stanciu 10 cor. Dr. George Popescu 10 cor. Justina Popescu 2 cor. R. 2 cor. Russu 4 cor. Susana Trif 4 cor. Carolina Bologa 2 cor. Eugenia Poruțiu 4 cor. Igaat Borza 4 cor. Julia Haiduc 2 cor. Rozalia Ilii 2 cor. Iosif Costin 4 cor. Ecaterina Dr. Moldovan 6 cor. Anastasia Popitian 4 cor. Maris Lazar 40 fl. Filip Feneșan 2 cor. Virginia Păcălean 5 cor. Miți Petricas 6 cor. Isidor Horgaș 2 cor. Simion Moldovan 1 cor. Maria Chiș 2 cor. Ioan Mariș 50 fl. Vasile Sandean 3 cor. Letiția Coltor 2 cor. Silviu Bologa 2 cor. Nicolae P. Rațiu 4 cor. Maria Urean 4 cor. Aleksandru Chiș 2 cor. Mariți Tăutan 2 cor. Vasile Roșca 3 cor. Maria Poruțiu 2 cor. Nina Gaia 3 cor. Amalia Rogozan 2 cor. Samoilă și Veronica Rogozan 5 cor. Banca „Lumina” 6 cor. Victor Iosof 2 cor. Banca „Arieșana” 20 cor. Mureșan, voluntar 4 cor. Rozalia Toza 4 cor. Oltean Iosif și Ana 2 cor. Văd. Maria Deac 2 cor. Eugenia Dr. Rațiu 4 cor. Maria Mesaroșiu 2 cor. Mănăila Chereșan 2 cor. Ioan Niulicui 2 cor. Maria Vlăduțiu 2 cor. Dăoara Augusta Nicorăș, Sand 3 cor. Dna Janchi Dumitru 4 cor. total 216 cor 90 fl.

(Va urma.)

Convocator.

On. membrii ai Reuniunii de înmormântare din loc, prin aceasta sunt poftiți a participa la a

IX-a adunare generală ordinară

ce se va ținea *Duminică în 30 Ianuarie 1916*, în sala cea mare a școlii din Deal cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Prezentarea socotelilor pe anul de gestiune 1915 și aprobarea acestora.
3. Alegerea funcționarilor pe un nou period de 3 ani.
4. Eventuale propuneri.
5. Incheierea adunării.

Poiana (Polyán), în 11 Ianuarie 1916. (2) 1-2

Nicolae Dobrota Romul Vraciu
paroh-președinte. secretar.

Caut

la vre-o instituție, birou sau cancelarie advocațională o ocupație, fiind absolventă de școlile civile de stat și cu atestat despre studiarea mașinei de scris. Informații se capătă la administrația acestei foi. (1) 1-3

O calfă

la Librăria arhidiecezană din Sibiu află aplicare imediat. Salar după acord. Reflectanții să-și adreseze cererile Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane.

Aviz.

Institutul financiar, «Cassa de păstrare» în Oltsăcădate cu începere de la 1 Ianuarie 1916 nu va mai computa 6%, ci de la 1-1000 5%, de la 1000-5000 5½% iar de la 5000 în sus 6% ceea ce se aduce la cunoștință spre știre și conformare.

O ltsăcădate, la 7 Ian. 1916.

(233) 1-3

Direcțiunea.

Pește proaspăt sărat

calitățile cele mai bune, nisetru, șalău, ciortocrap, erap, ciorian. Kila 3 coroane. Depozitul în Mercurea (Erdély-Szerdahely).

Cumpăr ceară curată

în mare și mic. Ceice dispun de ceară rog a mă aviza prin o carte postală, arătându-mi și prețul vânzării.

Cu toată stima:

Ioan Handorean Berbeliu
Polyán Nr. 81. (Szeben-megye).

(232) 2-3

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplațiuni asupra Dumnezeirii și asupra adevărului divin.

Traducere de

Teodor V. Păcățian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeu”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în coloare roșie și vânzată cu 20 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Prețurilor, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletului ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Contribuțiuni istorice

privitoare la

trecutul Românilor de pe pământul crăiesc.

Carte editată la inițiativa și sub îngrijirea d-lor:

Dr. Ilarion Pușcariu, Ioan de Preda, Dr. Lucian Borcea, Dr. Ioan Lupăș, Dr. Ion Mateiu și Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 4 cor. + porto 30 fil.

La Librăria arhidiecezană

se vând cu preț redus:

I. Requizite pentru fizică.

	Cor.
Instrument arhimedic	5.85
Glob de aramă	3.10
Scripte	4.50
Cumpănă	2.50
Potcoave magnetice	—60
Retorte	—60
Sticle pentru udat	1.60
Prismă	3.10
Sticle măritoare	3.50
Vase papilare	3.10
Vase comunicatoare	3.10
Vas de ținut apă	4.30
Fălnic de sticlă	—50
Pocale de sticlă	—40
Rudă de sticlă și cauciuc	4.50
Țevi de sticlă	1.80
Cuții cu peatră brună	—40
Sticle cu acid cal-clor	2.10
Colecțiuni cu mineralii	24
Colecțiunea plantelor	12
Colecțiunea insectelor	15
Colecțiunea corpurilor geometrice	6
Colecțiunea măsurilor	8

II. Tabele de intuițiune.

Modelul mașinei de aburi	3
Să ne ferim de beuturi spirituoase	1.50
Urmările beției	2.80
Himnuri	3
Cuții, conțin câte 16 tabele din istoria naturală, cutia	10
Orașul	5
Pădurea	5
Munții	5
Primăvara	5
Vara	5
Iarna	5
Curtea țărănească	6
Konyhakert	3
Fălitetés	3
Palkó	3
Öreg koldus	3
Madarak etetése	3
Templom	3
Szántás, vetés, boronálás	3
Ruhamóság	3
Rostálás	3
Aratás	3
Asztalos műhely	3
Takács	3
Kapálás	3
Cséplés	3
Kovács	3
Czipész	3
Szűretelés	3
Table negre mari pentru școală (1-ungimea 1.5 m., lățimea 1.25 m.)	10
Standardul și emblema națională maghiară	4

A apărut în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane:

R. Ruiz Amado:

Secretul succesului

convorbiri teoretice și practice cu tinerii de 15-20 ani, traducere de Vasile Stan, profesor la seminarul „Andreian”. Cuprinsul: Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigaretă...? Păhărelele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șapte voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietini. Cavalierism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientări. O putere... Noblețea adevărată. Inclinațiile și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. O obiecțiune și o părere. Chemarea dumnezeiască. Munca. Impărțirea timpului. Statornicia. Impărțește ca să învingeri. Puterea de sus Aduș: Sfaturile unui părinte către fiul său.

După cum se vede din acest cuprins bogat, **Secretul succesului** e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu 2 coroane.

Revanzătorilor se dă un rabat de 20%.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a înaltpreșfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolara, sub titlul: „Τὰ συμβολικὰ βιβλία”. Atena. 1888.

În aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața” revizătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și izvoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde broșată, cu prețul de 2 cor. 50 fil.

Revanzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Călimdarul arhidiecezan

pe anul 1916

cu Șematismul autentic al bisericii ortodoxe rom. din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante, și anume: Un jubileu rar: Patruzeci ani de arhierie. De L. T. — Din trecutul bisericii noastre: Actul „Unirei”. De N. Iorga. — Prutul. De G. Coșbuc. — Reforma clerului în România. De S. Mehedint. — Cei dai tu vieții? De Al. Vlăhuță. — La arme! De Ștefan O. Iosif. — Școala noastră și războiul. De Dr. Ion Mateiu. — Te duci... De Maria Cuntan. — Bogăția limbii românești. Capul, mâna și nasul. De G. Coșbuc. — Chestiuni de tipic. De Mateiu Voileanu, asesor consistorial. — Târgurile. — Anunțe.

Prețul 80 fil, plus porto postal 20 fil.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preafălatului împărat și rege Francisc Iosif I, sub îngrijirea și binecuvântarea înalt Preașfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religie gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavalier al ordinului Francisc Iosif I și al coroanei de fer clasă II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde legată frumos în piele roșie, cu copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu 13 cor. scumpindu-se pielea. Revanzătorilor se dă rabat 20%. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trairică.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceeași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 150 cor.

Aceiași legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 135 cor.

Aceiași legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 100 cor.

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliști și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat 38 cor.

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii 27 cor.